

Денят беше съвсем обикновен.
Петсън цепеше дърва на двора,
а Фингъс щъкаше край него
и не спираше да бърбори.

– Петсън! – извика по едно време той. – Можеш ли
да стигнеш до къщата с подскоци? Ето така...
– Мога, но не искам – отвърна Петсън
и понесе коша с дърва към къщата.

